

Bayer Zsolt: Köszönjük!

2013 augusztus 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Már a horvátok elleni győzelem után lehetett tudni. Illetve, nem, ez nem igaz: tudni nem lehetett. Csak érezni. És az sokkal fontosabb. Sokan temették őket. Ezeket a srácokat és persze az új szövetségi kapitányt is.

Ahogy sokan akartak keresztbe tenni a réginek is.

Talán el sem tudják képzelni, mennyi ellendrukkere volt Kemény Dénesnek - és mennyi van már most Benedek Tibornak is.

De ez mind nem számít.

Hiszen a horvátok elleni győzelem után már lehetett érezni. És ennél nincsen fontosabb.

Így volt éppen a lányokkal is. Éreztük, hogy a bronzérem a miénk lesz az oroszok ellen. Mert csak mi érdemeljük meg. Hiszen, amúgy döntőt kellett volna játszanunk. De a vízilabda nevű sportban időtlen idők óta a magyaroknak nemcsak az ellenféllel, hanem a bírókkal is meg kell harcolniuk. Becstelen gazemberek fújnak ellenünk a parton. Így volt ez a lányoknál, és így a fiúknál. Mindent megpróbáltak, hogy ne játszassunk döntőt.

A lányok nem tudták legyőzni a bírókat.

A fiúk igen.

Aztán a fiúk döntőjékor végre akadt becsületes bírászkodás is. Igen, a spanyol és a szlovén bíró visszaadta a hitet, hogy olykor lehet tisztességesen vezetni egy meccset akkor is, ha mi játszunk.

De már ez sem számít.

Csak a csapat számít. A magyar női és férfi vízilabda-válogatott. Merész András és Benedek Tibor – ?k számítanak. A tekintetük számít, ahogy megállnak a medence szélén. És ahogy tanítványaik rájuk néznek.

Miképpen öregszik az ember, úgy csökken azok száma, akikkel gondolkodás nélkül elmenne a háborúba.

Merész Andrással és Benedek Tiborral gondolkodás nélkül megy harcba a csapatuk. És ez az a kötelék, amely meghozza a sikert.

A három olimpiai aranyat nyert Kemény Dénes-féle „nagy csapat” után jöttek a vészmadarak. Hogy most majd aztán sokáig nem lesz ilyen, szokjunk hozzá, hogy a következő? esztendő?kben nem számíthatunk sikerekre, és így tovább, a végtelenségig.

De Benedek Tibor és csapata másképpen gondolta. ?k úgy gondolták, hogy ha már ilyen magasra van téve a mérce, ha ilyen el?dök nyomdokaiba kell lépniük, akkor ez becsületbeli ügy. Így fogtak hozzá. És dolgoztak, dolgoztak, ájulásig. És hittek önmagukban, hittek a csapatban, az összetartozásban, az egymásra utaltságban, hittek a sikerben, és hittek a kapitányukban.

Pontosan azokban a dolgokban hittek, mint el?deik. Ezért fogják bejárni pontosan ugyanazt az utat. És Benedek Tibor pontosan ugyanolyan er?vel, hittel és magabiztossággal áll a medence szélén, mint Kemény Dénes állt.

És Merész András is ezt képviseli: a hitet és az er?t, amit át tud adni a lányainak.

Mi pedig nézzük ?ket...

Nézzük Bolonyai Flóra védeseit, Bujka Barbara erejét és félelmetes lövéseit, Keszthelyi Rita nyugalmát a dönt? pillanatokban, Kisteleki egész csapatra kiható rutinját – és nézzük, ahogy Merész András nézni tud tanítványaira, és ahogy ?k visszanéznek rá.

Nézzük Nagy Viktort, ahogy ?rületbe kergeti az ellenfelet, mert nem lehet neki gólt l?ni. Nézzük védesei után a szemtelen gesztusait, és imádjuk érte. Nézzük a Varga testvérek szemet gyönyörködtet? összjátékát, Hárai Balázs pofátlanul gyönyör? csavarját, Szívós Márton bombáit, az oroslánként védekez? Decker Attilát és az egész csapatot – és nézzük, ahogy Benedek Tibor nézni tud tanítványaira, és ahogy ?k visszanéznek rá.

És ?ket nézve lehet megérezni és megérteni, mit jelent a csapat, mit jelent az összetartozás. Mit jelent, ha a lányok nemzeti színeket festenek a vállukra, mit jelent az összekapaszkodva elharsogott „hajrá magyarok” – és mit jelent a dobogó tetején összekapaszkodva elénekelt magyar himnusz.

És mindezt nem lehet elégszer megköszönni.

Ahogy úszóink diadalát sem. Cseh László káprázatos hajrával elért ezüstjét, Hosszú Katinka két csodálatos aranyérmét, és a bronzérmét, és – hadd legyen elfogult – Gyurta Dániel aranyát. Azét a Gyurta Dánielét, akinek edz?jét hazaküldték a versenyr?l. Hazaküldték Széles Sándort, s valami egészen aljas és undorító pletykát kerítették köré. De ez sem számít már, és csak a becsület végett szögezzük le egyszer s mindenkorra: Gyárfás Tamás és Szabó Tünde nélkül éppen ilyen eredményes lenne a magyar úszósport. De Széles Sándor nélkül nem. Ezért köszönjük meg ?neki is, alázattal és hálával.

És így köszönjük az egész csapatnak. Mert hát: „Isten, áldd meg a magyart...” És most rajtatok keresztül megáldott bennünket, mindannyiunkat, az egész nemzetet.

Köszönjük nektek, köszönjük önöknek!

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
